

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Πρωτοδικώς προσφεύγουσα: Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft GbR

Πρωτοδικώς καθού: Finanzamt Krefeld

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποφανθεί ότι το άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, επιτρέπει στα κράτη μέλη να προκρίνουν ως κλείδα κατανομής για τον υπολογισμό της αναλογίας εκπτώσεως του φόρου εισροών από συγκεκριμένη πράξη, όπως είναι η ανέγερση κτιρίου μικτής χρήσεως, διαφορετική κλείδα από αυτήν που βασίζεται στο είδος των πράξεων, την οποία προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, υπό την προϋπόθεση ότι η μέθοδος που επιλέγουν εγγυάται ακριβέστερο καθορισμό της εν λόγω αναλογίας εκπτώσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Νοεμβρίου 2012, C-511/10, BLC Baumarkt [EU:C:2012:689]).
 - α) Πρέπει κατά την κτήση ή την ανέγερση κτιρίου μικτής χρήσεως οι εισροές, των οποίων η βάση υπολογισμού περιλαμβάνεται μεταξύ των δαπανών κτήσεως ή κατασκευής, προς ακριβέστερο υπολογισμό των εκπεστέων ποσών του φόρου εισροών να υπάγονται κατ' αρχάς στις (υποκείμενες ή μη σε φόρο) πράξεις χρήσεως του κτιρίου και απλώς να καταναέμονται οι κατόπιν τούτου εναπομείναντες φόροι εισροών βάσει κλείδας βασιζόμενης στο εμβαδόν ή στο είδος των πράξεων;
 - β) Ισχύουν οι αρχές που διατύπωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2012, C-511/10, BLC Baumarkt [EU:C:2012:689], καθώς και η απάντηση επί του προηγούμενου ερωτήματος και σε σχέση με ποσά φόρων εισροών για τη χρήση, τη διατήρηση ή τη συντήρηση ενός κτιρίου μικτής χρήσεως;
- 2) Έχει το άρθρο 20 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, την έννοια ότι ο προβλεπόμενος στη διάταξη αυτή διακανονισμός της αρχικής εκπτώσεως του φόρου εισροών εφαρμόζεται και στην περίπτωση που υποκείμενος στον φόρο κατένειμε τους φόρους εισροών από την ανέγερση κτιρίου μικτής χρήσεως βάσει της προβλεπόμενης στο άρθρο 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, και νόμιμης βάσει του εθνικού δικαίου μεθόδου η οποία στηρίζεται στο είδος των πράξεων, εκ των υστέρων δε ένα κράτος μέλος επιβάλλει κατά τη διάρκεια της περιόδου του διακανονισμού την κατά προτεραιότητα εφαρμογή άλλης κλείδας κατανομής;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: Εμποδίζουν οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την εφαρμογή του άρθρου 20 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, όταν το κράτος μέλος ούτε επιτάσσει ρητώς τον διακανονισμό του φόρου εισροών για περιπτώσεις όπως οι προπεριγραφείσες ούτε θεσπίζει μεταβατική ρύθμιση, καθώς και όταν η εφαρμοσθείσα από τον υποκείμενο στον φόρο κατανομή του φόρου εισροών βάσει της μεθόδου που στηρίζεται στο είδος των πράξεων έχει αναγνωρισθεί από το Bundesfinanzhof εν γένει ως προσήκουσα;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ. L 145, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 17 Ιουλίου 2014
— SIA «Maxima Latvija» κατά Konkurences padome

(Υπόθεση C-345/14)

(2014/C 329/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: SIA «Maxima Latvija»

Αναιρεσίβλητος: Konkurences padome

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί η επίμαχη εν προκειμένω συμφωνία, συναφθείσα μεταξύ εκμισθωτή εμπορικών χώρων και εμπόρου λιανικής (μισθωτής αναφοράς), η οποία περιορίζει το δικαίωμα του εκμισθωτή να αποφασίζει ο ίδιος, χωρίς τη συγκατάθεση του μισθωτή αναφοράς, σχετικά με την εκμίσθωση εμπορικών χώρων σε ενδεχόμενους ανταγωνιστές του μισθωτή αναφοράς, να θεωρηθεί συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων η οποία έχει ως αντικείμενο να παρεμποδίσει, να περιορίσει ή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Πρέπει να διενεργηθεί ανάλυση της διαρθρώσεως της αγοράς, και, εάν ναι, με ποιο αντικείμενο, κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της εν λόγω συμφωνίας με τα οριζόμενα στο άρθρο 101, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 3) Αποτελεί η ισχύς στην αγορά των μερών της εν προκειμένω επίμαχης συμφωνίας, και η ενδεχόμενη αύξησή της, περίπτωση η οποία πρέπει οπωσδήποτε να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της εν λόγω συμφωνίας με τα οριζόμενα στο άρθρο 101, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 4) Εάν για την εξακρίβωση της ουσίας της συμφωνίας και για τον έλεγχο της συνδρομής των στοιχείων που συνθέτουν την απαγορευμένη συμφωνία πρέπει να εκτιμηθεί κατά πόσον αυτή μπορεί να επηρεάσει την αγορά, μπορεί αυτή η δυνατότητα επηρεασμού της αγοράς να αρκεί για να αναγνωριστεί επίσης ότι η συμφωνία εμπίπτει στην έννοια της απαγορευμένης συμφωνίας, χωρίς να χρειάζεται να εκτιμηθεί κατά πόσον παρήγαγε πράγματι δυσμενή αποτελέσματα;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις
18 Ιουλίου 2014 — New Media Online GmbH κατά Bundeskommunikationssenat**

(Υπόθεση C-347/14)

(2014/C 329/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: New Media Online GmbH

Καθής: Bundeskommunikationssenat

Άλλος διάδικος: Bundeskanzler

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2010/13/ΕΕ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) την έννοια ότι η απαιτούμενη συγκρισιμότητα, ως προς τη μορφή και το περιεχόμενο, μιας υπό εξέταση υπηρεσίας με τηλεοπτικά προγράμματα συντρέχει μόνον όταν τέτοιου είδους υπηρεσίες προσφέρονται και στο πλαίσιο τηλεοπτικών προγραμμάτων που μπορούν να θεωρηθούν ως μέσα μαζικής επικοινωνίας, τα οποία προορίζονται για τη λήψη τους από σημαντικό μέρος του ευρέος κοινού και μπορούν να επηρεάσουν σημαντικό το κοινό αυτό;